

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

«Θαλάσσια στρατηγική για την προστασία και διαχείριση των θαλάσσιων υδάτων - Εναρμόνιση με την οδηγία 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008».

Άρθρο 1

Με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και των κανονιστικών πράξεων που προβλέπεται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότησή του, εναρμονίζεται το εθνικό δίκαιο προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17^{ης} Ιουνίου 2008 «περί πλαισίου κοινοτικής δράσης στο πεδίο της πολιτικής για το θαλάσσιο περιβάλλον (οδηγία –πλαίσιο για τη θαλάσσια στρατηγική)» (Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης L164/19/25-6-2008) και θεσπίζονται κανόνες, μέτρα και διαδικασίες που αποσκοπούν στη διαμόρφωση και εφαρμογή εθνικής στρατηγικής για την προστασία και διαχείριση των θαλάσσιων υδάτων.

ΜΕΡΟΣ Α΄ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2 (άρθρο 1 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ) Σκοπός-Αντικείμενο

Με τον παρόντα νόμο καθορίζεται το πλαίσιο εντός του οποίου λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για την επίτευξη ή τη διατήρηση καλής περιβαλλοντικής κατάστασης για το θαλάσσιο περιβάλλον το αργότερο έως το έτος 2020.

2. Προς τον σκοπό αυτόν αναπτύσσονται και εφαρμόζονται στρατηγικές για τη θάλασσα, με τη λήψη μέτρων τα οποία:

α) εξασφαλίζουν την προστασία και τη διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος, προλαμβάνουν την επιδείνωσή του ή, όταν αυτό είναι δυνατόν, αποκαθιστούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, σε περιοχές όπου αυτά έχουν υποστεί αρνητικές επιδράσεις,

β) προλαμβάνουν και μειώνουν τις εισροές στο θαλάσσιο περιβάλλον, με στόχο τη σταδιακή εξάλειψη της ρύπανσης όπως ορίζεται στο άρθρο 4, παράγραφος 8, για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρχουν σημαντικές επιπτώσεις ή κίνδυνοι για τη θαλάσσια βιοποικιλότητα, τα θαλάσσια οικοσυστήματα, την ανθρώπινη υγεία ή τις θεμιτές χρήσεις της θάλασσας.

3. Για τη διαχείριση των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, οι θαλάσσιες στρατηγικές ακολουθούν την οικοσυστημική προσέγγιση, που εξασφαλίζει ότι η συνολική πίεση των δραστηριοτήτων αυτών παραμένει σε επίπεδα που είναι συμβατά με την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης και ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η ικανότητα των θαλάσσιων οικοσυστημάτων να αντιδρούν στις ανθρωπογενείς αλλαγές, ενώ ταυτόχρονα επιτρέπουν και την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών από τη σημερινή και τις μελλοντικές γενεές.

4. Ο παρών νόμος συντελεί στη συνοχή των περιβαλλοντικών παραμέτρων και αποσκοπεί στο να διασφαλίσει την ενσωμάτωσή τους στις διάφορες πολιτικές, συμφωνίες και νομοθετικά μέτρα που άπτονται του θαλασσίου περιβάλλοντος.

Άρθρο 3

(άρθρο 2 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών νόμος εφαρμόζεται σε όλα τα θαλάσσια ύδατα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 παράγραφος 1, και λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες στην ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος που προέρχονται από τρίτες χώρες στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες με αποκλειστικό σκοπό την άμυνα ή την εθνική ασφάλεια. Ωστόσο, καταβάλλονται προσπάθειες ώστε, στο μέτρο που είναι λογικό και εφικτό, να εξασφαλίζεται ότι οι εν λόγω δραστηριότητες ασκούνται κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους του παρόντος νόμου.

Άρθρο 4
(άρθρο 3 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Ορισμοί

Κατά την έννοια του νόμου αυτού και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του, νοούνται ως:

1. "θαλάσσια ύδατα" :

α) τα ύδατα, ο θαλάσσιος βυθός και το υπέδαφος στη θαλάσσια πλευρά της γραμμής βάσης από την οποία υπολογίζονται τα χωρικά ύδατα, έως τα όρια της περιοχής όπου η Ελληνική Επικράτεια ή άλλο κράτος μέλος έχει ή/και ασκεί δικαιώματα βάσει δικαιοδοσίας, σύμφωνα με τη σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, και

β) τα παράκτια ύδατα όπως καθορίζονται από το σημείο ζ της παρ. 2 του άρθρου 2 του Νόμου 3199/2003 (Α' 280), ο πυθμένας και το υπέδαφός του, στο βαθμό που ιδιαίτερες πτυχές της περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος δεν έχουν ήδη ρυθμισθεί από τον εν λόγω Νόμο και το ΠΔ 51/2007 (Α') ή από άλλες εθνικές ή κοινοτικές διατάξεις.

2. "θαλάσσια περιοχή": μια θαλάσσια περιοχή που προσδιορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 4 . Οι θαλάσσιες περιοχές και οι υποπεριοχές τους ορίζονται με σκοπό την ευκολότερη εφαρμογή του παρόντος νόμου και οριοθετούνται με συνεκτίμηση υδρολογικών, ωκεανογραφικών και βιογεωγραφικών χαρακτηριστικών.

3. "θαλάσσια στρατηγική": η στρατηγική που χαράσσεται και εφαρμόζεται για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 5 του παρόντος νόμου.

4. "περιβαλλοντική κατάσταση": η συνολική κατάσταση του περιβάλλοντος στα θαλάσσια ύδατα, λαμβάνοντας υπόψη τη δομή, τη λειτουργία και τις διεργασίες των συστατικών του θαλάσσιων οικοσυστημάτων από κοινού με τους φυσικούς γεωγραφικούς, γεωλογικούς, βιολογικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, καθώς και τις φυσικές, ηχητικές και χημικές συνθήκες, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που οφείλονται σε ανθρώπινες δραστηριότητες τόσο μέσα όσο και έξω από μια συγκεκριμένη περιοχή.

5. "καλή περιβαλλοντική κατάσταση": η περιβαλλοντική κατάσταση των θαλασσιών υδάτων στην οποία τα ύδατα αυτά παρέχουν οικολογικά ποικίλους και δυναμικούς ωκεανούς και θάλασσες που είναι καθαρές, υγιείς και παραγωγικές στα πλαίσια των εγγενών συνθηκών τους, και όπου η χρήση του θαλάσσιου περιβάλλοντος βρίσκεται σε επίπεδο αειφορίας, διασφαλίζοντας έτσι τις δυνατότητες για χρήσεις και δραστηριότητες από τις σημερινές και τις μελλοντικές γενεές, ήτοι:

α) δομή, λειτουργίες και διεργασίες των συστατικών των θαλάσσιων οικοσυστημάτων, από κοινού με τους συνδεδεμένους γεωγραφικούς, γεωλογικούς και κλιματικούς παράγοντες, που επιτρέπουν στα εν λόγω οικοσυστήματα να λειτουργούν πλήρως και να διατηρούν την ανθεκτικότητά τους απέναντι στην ανθρωπογενή περιβαλλοντική αλλαγή. Τα θαλάσσια είδη και ενδιαιτήματα προστατεύονται, η ανθρωπογενής υποβάθμιση της βιοποικιλότητας προλαμβάνεται και τα διάφορα βιολογικά στοιχεία που συνθέτουν το οικοσύστημα λειτουργούν σε ισορροπία

β) υδρομορφολογικές, φυσικές και χημικές ιδιότητες των οικοσυστημάτων, συμπεριλαμβανομένων των ιδιοτήτων εκείνων που προκύπτουν από ανθρώπινες δραστηριότητες στη συγκεκριμένη περιοχή, που υποστηρίζουν τα ανωτέρω οικοσυστήματα. Οι ανθρωπογενείς εναποθέσεις ουσιών και ενέργειας, περιλαμβανομένου του θορύβου, στο θαλάσσιο περιβάλλον δεν προκαλούν επιπτώσεις ρύπανσης.

Η καλή περιβαλλοντική κατάσταση προσδιορίζεται στο επίπεδο της θαλάσσιας υποπεριοχής σύμφωνα με το άρθρο 5 του παρόντος νόμου, με βάση τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής του παραρτήματος Ι. Για να επιτευχθεί ο στόχος της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης εφαρμόζεται η κατάλληλη διαχείριση με βάση την οικοσυστημική προσέγγιση.

6. "κριτήρια": διακριτά τεχνικά γνωρίσματα τα οποία είναι συναφή με χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής.

7. "περιβαλλοντικός στόχος": η ποιοτική ή ποσοτική αναφορά στην επιθυμητή κατάσταση των διαφόρων συστατικών των θαλάσσιων υδάτων και των πιέσεων και επιδράσεων επί των υδάτων αυτών, σε κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Περιβαλλοντικοί στόχοι καθορίζονται βάσει του άρθρου 9 του παρόντος.

8. "ρύπανση": η άμεση ή έμμεση εισαγωγή ουσιών ή ενέργειας στο θαλάσσιο περιβάλλον ως αποτέλεσμα ανθρωπίνων δραστηριοτήτων, μεταξύ των οποίων και ο ανθρωπογενής υποθαλάσσιος θόρυβος, οι επιπτώσεις των οποίων είναι ή πιθανόν να είναι:

i) επιβλαβείς για τους ζωντανούς οργανισμούς και τα θαλάσσια οικοσυστήματα, οδηγώντας ιδίως στην απώλεια βιοποικιλότητας,

ii) να θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία,

iii) να εμποδίζουν τις θαλάσσιες δραστηριότητες όπως η αλιεία, ο τουρισμός και η αναψυχή καθώς και άλλες νόμιμες χρήσεις της θάλασσας,

iv) να υποβαθμίζουν ποιοτικά τη χρήση του θαλάσσιου νερού και να μειώνουν την ελκυστικότητά τους

ή γενικότερα, να υποβαθμίζουν την αειφόρο χρήση των θαλάσσιων αγαθών και υπηρεσιών.

9. "περιφερειακή συνεργασία": η συνεργασία και ο συντονισμός δραστηριοτήτων μεταξύ Ελληνικής Επικράτειας και κρατών μελών και, οσάκις είναι δυνατόν με τρίτες χώρες που μοιράζονται την ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό τη διαμόρφωση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών.

10. "Περιφερειακή σύμβαση για τις Θάλασσες": κάθε τυχόν διεθνής σύμβαση ή διεθνής συμφωνία με το διευθύνον όργανό της που έχει συσταθεί με σκοπό την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος των θαλάσσιων περιοχών για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 5. Για την περιοχή της Μεσογείου Θάλασσας ως Περιφερειακή Σύμβαση νοείται η Σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των παράκτιων περιοχών της Μεσογείου (Σύμβαση της Βαρκελώνης).

Άρθρο 5
(άρθρο 4 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Θαλάσσιες περιοχές και υποπεριοχές

1. Για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον παρόντα νόμο λαμβάνεται δεόντως υπόψη ότι τα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στην εθνική δικαιοδοσία αποτελούν συστατικό στοιχείο της θαλάσσιας περιοχής της Μεσογείου Θάλασσας.
2. Η αρμόδια αρχή, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιομορφίες κάποιας συγκεκριμένης περιοχής, μπορεί να εφαρμόζει τον παρόντα νόμο στις υποδιαιρέσεις αναλόγου επιπέδου των θαλάσσιων υδάτων της παραγράφου 1, Η οριοθέτηση των εν λόγω υποδιαιρέσεων συμφωνεί προς τις κατωτέρω θαλάσσιες υποπεριοχές της Μεσογείου Θαλάσσης:
 - α) τη Δυτική Μεσόγειο,
 - β) την Αδριατική,
 - γ) το Ιόνιο Πέλαγος και την Κεντρική Μεσόγειο,
 - δ) το Αιγαίο Πέλαγος - Ανατολική Μεσόγειο.
3. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κάθε υποδιαίρεση εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 26 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ αλλά, μπορεί να επανεξετάζει τις υποδιαιρέσεις αυτές μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α) σημείο i). Στην περίπτωση αυτή ο επαναπροσδιορισμός των εν λόγω υποδιαιρέσεων γίνεται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Άρθρο 6
(άρθρο 5 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Θαλάσσιες στρατηγικές

1. Για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 5 του παρόντος, αναπτύσσεται μια θαλάσσια στρατηγική, σύμφωνα με το σχέδιο δράσης που εκτίθεται στα σημεία α) και β) της παραγράφου 2.
2. Όταν μία θαλάσσια υποπεριοχή εκτείνεται στην Ελληνική Επικράτεια και στην Επικράτεια άλλου Κράτους Μέλους, οι εθνικές αρμόδιες αρχές συνεργάζονται προκειμένου να εξασφαλίσουν ότι, εντός κάθε θαλάσσιας υποπεριοχής, πραγματοποιείται συντονισμός των μέτρων που απαιτούνται για την επίτευξη των στόχων του παρόντος νόμου, και ιδίως των διαφόρων στοιχείων των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στα σημεία α) και β), με στόχο τη συνεκτικότητά τους σε ολόκληρη τη συγκεκριμένη θαλάσσια υποπεριοχή, σύμφωνα με το ακόλουθο σχέδιο δράσης επί του οποίου τα ενδιαφερόμενα μέρη επιδιώκουν την επίτευξη κοινής προσέγγισης:

α) Προετοιμασία:

- i) Αρχική αξιολόγηση, που ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012, της περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος νόμου.
- ii) Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των αντιστοίχων υδάτων, που ολοκληρώνεται έως τις 15 Ιουλίου 2012, σύμφωνα με το άρθρο 9 του παρόντος νόμου
- iii) Καθορισμός σειράς περιβαλλοντικών στόχων και συναφών δεικτών, έως τις 15 Ιουλίου 2012, σύμφωνα με το άρθρο 10 του παρόντος νόμου
- iv) Θέσπιση και εφαρμογή έως τις 15 Ιουλίου 2014, προγράμματος παρακολούθησης για τη συνεχή αξιολόγηση και την τακτική αναπροσαρμογή των στόχων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία.

β) Προγράμματα μέτρων:

- i) Κατάρτιση Προγραμμάτων Μέτρων, το αργότερο έως το 2015, με στόχο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος νόμου
- ii) Έναρξη λειτουργίας των προαναφερθέντων προγραμμάτων, το αργότερο έως το 2016 σύμφωνα με το άρθρο 12 του παρόντος νόμου.

3. Εάν η Ελληνική Επικράτεια έχει σύνορα με άλλο κράτος μέλος μέσα στην ίδια θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή που εμπίπτει στις διατάξεις του παρόντα νόμου, στην οποία η κατάσταση της θάλασσας είναι κρίσιμη σε βαθμό ώστε να απαιτείται επείγουσα δράση, τα ενδιαφερόμενα μέρη εκπονούν ένα κοινό σχέδιο δράσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3.1 Το σχέδιο αυτό περιλαμβάνει την επίσπευση της έναρξης λειτουργίας των προγραμμάτων μέτρων καθώς και, ενδεχομένως, αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα, με την προϋπόθεση ότι αυτά δεν θα αποτρέπουν την επίτευξη ή τη διατήρηση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε κάποια άλλη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Στις περιπτώσεις αυτές τα ενδιαφερόμενα μέρη ενημερώνουν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για το αναθεωρημένο χρονοδιάγραμμά τους και ενεργούν αναλόγως, με στόχο την ένταξη της περιοχής αυτής ή υποπεριοχής σε πιλοτικό σχέδιο, σύμφωνα με την παράγραφο 3 (εδ. β) του άρθρου 5 της οδηγίας 2008/56/EK

Άρθρο 7
(άρθρο 6 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Περιφερειακή συνεργασία

1. Προκειμένου να επιτευχθεί ο συντονισμός που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 του παρόντος νόμου, εφόσον είναι εφικτό και σκόπιμο, αξιοποιούνται οι καθιερωμένες περιφερειακές θεσμικές δομές συνεργασίας, μεταξύ των οποίων οι προβλεπόμενες από τις περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες στις οποίες υπάγεται η συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

2. Με σκοπό τη θέσπιση και εφαρμογή θαλάσσιων στρατηγικών για τη θάλασσα, η αρμόδια αρχή χρησιμοποιώντας τα κατάλληλα διεθνή πλαίσια, όπως οι μηχανισμοί και οι δομές των περιφερειακών συμβάσεων για τη θάλασσα, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια μέσα σε κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, προκειμένου να συντονίζει τις ενέργειές της με τρίτες χώρες που διαθέτουν κυριαρχία ή δικαιοδοσία σε ύδατα της ίδιας θαλάσσιας υποπεριοχής.

Στο εν λόγω πλαίσιο, αξιοποιούνται κατά το δυνατόν προγράμματα και δραστηριότητες που υφίστανται στο πλαίσιο δομών που απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες, όπως οι περιφερειακές συμβάσεις για τις θάλασσες.

3. Ο συντονισμός και η συνεργασία επεκτείνονται ενδεχομένως σε όλα τα κράτη μέλη στην υδρολογική λεκάνη μιας θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής, περιλαμβανομένων των περικλειστων χωρών, ούτως ώστε τα κράτη μέλη μέσα στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή να μπορούν να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους δυνάμει του παρόντος νόμου, όπου κρίνεται απαραίτητο για την επίτευξη των στόχων του, χρησιμοποιώντας καθιερωμένες δομές συνεργασίας που προβλέπονται στον παρόντα νόμο καθώς και στο Ν.3199/2003 και στο Π.Δ. 51/2007.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β
ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ –ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

Άρθρο 8
(άρθρο 8 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Αξιολόγηση

1. Για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή διενεργείται αρχική αξιολόγηση των θαλάσσιων υδάτων, λαμβάνοντας υπόψη τα υφιστάμενα διαθέσιμα στοιχεία, και η οποία μεταξύ άλλων καλύπτει τα εξής:

α) Ανάλυση των βασικών γνωρισμάτων και χαρακτηριστικών και της υφιστάμενης περιβαλλοντικής κατάστασης στα εν λόγω ύδατα με βάση τους ενδεικτικούς κατάλογους στοιχείων του Πίνακα 1 του Παραρτήματος ΙΙΙ, η οποία καλύπτει τους τύπους

οικοτόπων/ενδιαιτημάτων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά και την υδρομορφολογία

β) Ανάλυση των κυριότερων πιέσεων και επιπτώσεων, συμπεριλαμβανόμενης κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, στην περιβαλλοντική κατάσταση των ως άνω υδάτων η οποία:

i) Βασίζεται στους ενδεικτικούς κατάλογους στοιχείων του Πίνακα 2 του Παραρτήματος III, η οποία καλύπτει την ποιοτική και ποσοτική αναλογία των επιμέρους πιέσεων, καθώς και τις διακρινόμενες τάσεις

ii) Καλύπτει τις κύριες αθροιστικές και συνεργικές επιδράσεις, και

iii) Λαμβάνει υπόψη τις σχετικές αξιολογήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν βάσει της υφιστάμενης εθνικής ή κοινοτικής νομοθεσίας.

γ) Οικονομική και κοινωνική ανάλυση της χρήσης των εν λόγω υδάτων και του κόστους της υποβάθμισης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

2. Οι αναλύσεις της παραγράφου 1 λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα στοιχεία που αφορούν τα παράκτια, μεταβατικά και χωρικά ύδατα τα οποία καλύπτονται από την ισχύουσα εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ιδίως από το Ν. 3199/2003 και το Π. Δ. 51/2007. Λαμβάνουν επίσης υπόψη, ή χρησιμοποιούν ως βάση, άλλες συναφείς αξιολογήσεις, όπως οι διενεργούμενες από κοινού στο πλαίσιο των περιφερειακών συμβάσεων για τη Μεσόγειο θάλασσα, ώστε να προκύπτει μια καθολική αξιολόγηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος.

3. Κατά την προετοιμασία των αξιολογήσεων στο πλαίσιο της παραγράφου 1, καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια, μέσω του συντονισμού που καθορίζεται βάσει των άρθρων 6 και 7, ώστε να εξασφαλίζεται ότι:

α) Οι μέθοδοι αξιολόγησης είναι ομοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή της Μεσογείου,

β) Οι διασυνοριακές επιπτώσεις και τα διασυνοριακά χαρακτηριστικά λαμβάνονται υπόψη.

Άρθρο 9

(άρθρο 9 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης

1. Συναρτήσει της αρχικής αξιολόγησης σύμφωνα με το άρθρο 8 του παρόντος νόμου, για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή του Παραρτήματος II, η αρμόδια αρχή καθορίζει μια δέσμη χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, βάσει των παραμέτρων ποιοτικής περιγραφής που αναφέρονται στο Παράρτημα I.

2. Στη περίπτωση αυτή η αρμόδια αρχή λαμβάνει υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που αναφέρονται στον Πίνακα 1 του Παραρτήματος III και ιδίως τους τύπους οικοτόπων, τα βιολογικά στοιχεία, τα φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά, και την

υδρομορφολογία. Επίσης συνεκτιμά τις πιέσεις που ασκούνται και τις επιπτώσεις που επιφέρουν οι ανθρώπινες δραστηριότητες σε κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, έχοντας υπόψη τον ενδεικτικό κατάλογο που περιέχεται στον Πίνακα 2 του Παραρτήματος III.

3. Η διενεργηθείσα αρχική αξιολόγηση σύμφωνα με το άρθρο 8 και ο προσδιορισμός της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σύμφωνα με το άρθρο 9 γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εντός τριών μηνών από την ολοκλήρωσή τους.

4. Τα κριτήρια και τα μεθοδολογικά πρότυπα που χρησιμοποιούνται καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 9 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

Άρθρο 10

(άρθρο 10 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Καθορισμός περιβαλλοντικών στόχων

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή καθορίζει για κάθε θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή του παραρτήματος II, αναλυτική δέσμη περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών για τα θαλάσσια ύδατά τους με στόχο τον προσανατολισμό των δράσεων προς μια καλή περιβαλλοντική κατάσταση στο θαλάσσιο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τους ενδεικτικούς καταλόγους πιέσεων και επιπτώσεων, του Πίνακα 2 του Παραρτήματος III, και χαρακτηριστικών του Παραρτήματος IV.

2. Κατά τον καθορισμό των ανωτέρω στόχων και δεικτών, λαμβάνεται υπόψη η συνεχιζόμενη εφαρμογή των υφιστάμενων σε εθνικό, κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο αντίστοιχων περιβαλλοντικών στόχων όσον αφορά τα εν λόγω θαλάσσια ύδατα, μεριμνώντας ώστε οι στόχοι να συμβαδίζουν προς αλλήλους, καθώς και ότι λαμβάνονται υπόψη, στο μέτρο του δυνατού, οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Οι προαναφερθέντες περιβαλλοντικοί στόχοι γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εντός τριών μηνών από τον καθορισμό τους.

Άρθρο 11

(άρθρο 11 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Πρόγραμμα παρακολούθησης

1. Με βάση την αρχική αξιολόγηση που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, η αρμόδια αρχή διαμορφώνει και υλοποιεί συντονισμένα, προγράμματα παρακολούθησης, για τη συνεχή εκτίμηση της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, με βάση τους ενδεικτικούς καταλόγους στοιχείων που περιέχονται στο Παράρτημα III και τον κατάλογο του Παραρτήματος V και σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

1.1 Τα πρόγραμμα παρακολούθησης που διενεργούνται μέσα στην περιοχή ή στις υποπεριοχές της Μεσογείου πρέπει να είναι μεταξύ τους συμβατά καθώς επίσης και συμβατά με τις διατάξεις περί αξιολόγησης και παρακολούθησης που έχουν θεσπισθεί από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία και ειδικότερα από την υπ. αριθ. 37338/1807/2010 Κοινή Υπουργική Απόφαση «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση της άγριας ορνιθοπανίδας και των οικοτόπων/ενδιαιτημάτων της, σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της Οδηγίας 79/409/ΕΟΚ, κλπ» (Β' 1495) και την υπ. αριθ. 33318/3028/1998 Κοινή Υπουργική Απόφαση «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων (ενδιαιτημάτων) καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας» (Β' 1289), όπως τροποποιήθηκε με την ΚΥΑ 14849/853 /08 (Β' 645), οι οποίες εκδόθηκαν σε συμμόρφωση με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ, ή απορρέουν από διεθνείς συμφωνίες.

2. Όταν μία θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή μοιράζεται με άλλο κράτος μέλος, οι εθνικές αρμόδιες αρχές καταρτίζουν προγράμματα παρακολούθησης σύμφωνα με την παράγραφο 1, και συνεργάζονται, για λόγους συνεκτικότητας και συντονισμού, ώστε να εξασφαλισθεί ότι:

α) Οι μέθοδοι παρακολούθησης είναι ομοιόμορφες σε όλη τη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή της Μεσογείου, ώστε να εξασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των συμπερασμάτων της παρακολούθησης,

β) Λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές διασυνοριακές επιπτώσεις και τα σχετικά διασυνοριακά χαρακτηριστικά γνωρίσματα.

3. Το πρόγραμμα παρακολούθησης γνωστοποιείται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή εντός τριών μηνών από την κατάρτισή του.

4. Οι προδιαγραφές και οι τυποποιημένες μέθοδοι παρακολούθησης και αξιολόγησης, καταρτίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 11 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΘΑΛΑΣΣΙΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ-ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΕΤΡΩΝ

Άρθρο 12

(άρθρο 13 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Προγράμματα μέτρων

1. Για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή του Παραρτήματος II, η αρμόδια αρχή προσδιορίζει τα αναγκαία μέτρα για να επιτευχθεί ή να διατηρηθεί στα θαλάσσια ύδατά τους η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 9.

Τα μέτρα εκπονούνται βάσει της αρχικής αξιολόγησης που διενεργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς στόχους που τίθενται σύμφωνα με το άρθρο 10, λαμβάνοντας υπόψη τα είδη μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα VI.

2. Τα μέτρα που εκπονούνται δυνάμει της παραγράφου 1, ενσωματώνονται στο Πρόγραμμα Μέτρων, λαμβάνοντας υπόψη τα αντίστοιχα μέτρα που απαιτούνται από την κείμενη εθνική και κοινοτική νομοθεσία, και ιδίως από το Ν.399/2003 και το Π.Δ.51/2007, την υπ. Αριθ. 5673/400/1997 ΚΥΑ «Μέτρα και όροι για την επεξεργασία αστικών λυμάτων» (Β'192) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 91/271/ΕΟΚ και τροποποιήθηκε με την υπ. Αριθ. 19661/1982/1999 ΚΥΑ (Β'1811) και την υπ. Αριθ. 48392/939/2002 ΚΥΑ (Β' 405), την υπ. αριθ. 8600/416/2009 ΚΥΑ (Β'356) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2006/7/ΕΚ και την υπ. αριθ. 51354/2641/2010 ΚΥΑ (Β'), που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την οδηγία 2008/105/ΕΚ ή από διεθνείς συμφωνίες.

3. Κατά την εκπόνηση του Προγράμματος Μέτρων σύμφωνα με την παράγραφο 2, αποδίδεται η δέουσα σημασία στην αιφύρο ανάπτυξη και ιδίως στις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των μέτρων αυτών.

Τα μέτρα πρέπει να είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικώς εφικτά και πριν την υιοθέτησή τους η αρμόδια αρχή πρέπει να διενεργεί αξιολογήσεις των επιπτώσεων, καθώς και αναλύσεις κόστους-οφέλους.

4. Τα Προγράμματα Μέτρων περιλαμβάνουν μέτρα προστασίας του χώρου, που συμβάλλουν στη δημιουργία συνεκτικών και αντιπροσωπευτικών δικτύων προστατευόμενων θαλάσσιων περιοχών και καλύπτουν επαρκώς την ποικιλία των οικοσυστημάτων τα οποία συνθέτουν τις περιοχές αυτές, όπως οι ειδικές ζώνες διατήρησης δυνάμει της υπ. αριθ. 33318/3028/1998 ΚΥΑ και οι ζώνες ειδικής προστασίας δυνάμει της υπ. αριθ. 37338/1807/2010 ΚΥΑ, καθώς και οι προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες όπως έχει συμφωνηθεί από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα ή τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη στο πλαίσιο διεθνών ή περιφερειακών συμφωνιών των οποίων είναι συμβαλλόμενα μέρη.

5. Όταν εκτιμάται ότι η διαχείριση μιας ανθρώπινης δραστηριότητας σε κοινοτικό ή διεθνές επίπεδο είναι πιθανό να έχει σημαντικές επιπτώσεις στο θαλάσσιο περιβάλλον, ιδίως στις περιοχές στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 4, η αρμόδια αρχή (δύναται να) απευθύνεται μεμονωμένα ή από κοινού με άλλο κράτος μέλος, στο διεθνή οργανισμό, με στόχο την εξέταση και ενδεχόμενη λήψη μέτρων που ίσως είναι αναγκαία για την επίτευξη των στόχων του παρόντος νόμου, ώστε να διαφυλαχθούν η ακεραιότητα, η δομή και η λειτουργία των οικοσυστημάτων που πρέπει να διατηρηθούν ή, όπου αυτό χρειάζεται, να αποκατασταθούν.

6. Το αργότερο μέχρι το 2013, δημοσιοποιούνται, για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή, πληροφορίες σχετικά με τους τόπους που αναφέρονται στις παραγράφους 4 και 5.

7. Τα Προγράμματα Μέτρων αναφέρουν τις μεθόδους εφαρμογής τους και τον τρόπο που θα συμβάλλουν στην επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10.

8. Η Αρμόδια Αρχή εξετάζει τις συνέπειες των Προγραμμάτων Μέτρων για τις περιοχές που βρίσκονται εκτός των υδάτων δικαιοδοσίας της χώρας, ώστε να ελαχιστοποιηθεί ο κίνδυνος πρόκλησης βλαβών και, αν είναι δυνατό, να υπάρξουν θετικές συνέπειες για τις περιοχές αυτές.

9. Τα Προγράμματα Μέτρων γνωστοποιούνται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή καθώς και οποιοδήποτε άλλο εμπλεκόμενο κράτος μέλος εντός τριών μηνών από την κατάρτισή τους.

10. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 της οδηγίας 2008/56/ΕΚ, τα Προγράμματα Μέτρων αρχίζουν να εφαρμόζονται εντός ενός έτους από την κατάρτισή τους.

Άρθρο 13
(άρθρο 14 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Εξαιρέσεις

1. Η Αρμόδια Αρχή μπορεί να προσδιορίζει τις περιπτώσεις (τα περιστατικά) στα θαλάσσια ύδατα όπου, για ένα από τους λόγους που απαριθμούνται στα εδάφια α) έως δ), είναι αδύνατο με τη λήψη μέτρων να επιτευχθούν σε όλες τους τις πτυχές οι περιβαλλοντικοί στόχοι ή η καλή περιβαλλοντική κατάσταση, ή να επιτευχθούν εντός του σχετικού χρονοδιαγράμματος, εξαιτίας λόγων που αναφέρονται στο εδάφιο ε). Οι λόγοι αυτοί είναι:

α) η ανάληψη δράσης ή αδράνεια για την οποία το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν είναι υπεύθυνο

β) οι φυσικές αιτίες

γ) η ανωτέρα βία

δ) τροποποιήσεις ή μεταβολές των φυσικών χαρακτηριστικών των θαλάσσιων υδάτων, λόγω δράσεων που αναλαμβάνονται για λόγους επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος και κρίνονται σημαντικότερες από τις αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, μεταξύ των οποίων και τυχόν διασυνοριακές επιπτώσεις

ε) οι φυσικές συνθήκες που δεν επιτρέπουν την έγκαιρη βελτίωση της κατάστασης των σχετικών θαλάσσιων υδάτων.

1.1 Η Αρμόδια Αρχή προσδιορίζει με σαφήνεια τις ανωτέρω περιπτώσεις στο Πρόγραμμα Μέτρων και αποστέλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την αιτιολόγηση της άποψής της. Κατά τον προσδιορισμό, εξετάζονται οι συνέπειες για τα κράτη μέλη στη σχετική θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.

1.2 Ωστόσο η αρμόδια αρχή λαμβάνει τα κατάλληλα ad hoc μέτρα για την αδιάλειπτη επιδίωξη των περιβαλλοντικών στόχων, για την πρόληψη περαιτέρω υποβάθμισης της κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων που προσβάλλονται από τα αίτια που προσδιορίζονται στα εδάφια (β), (γ) ή (δ) και για τον μετριασμό των δυσμενών επιπτώσεων στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

2. Στην περίπτωση που προβλέπεται στο εδάφιο (δ) της παραγράφου 1, η Αρμόδια Αρχή, μεριμνά ώστε οι τροποποιήσεις ή μεταβολές να μην αποκλείουν οριστικά ή θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στην αντίστοιχη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή ή στα θαλάσσια ύδατα άλλων κρατών μελών.

3. Τα ad hoc μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.2, ενσωματώνονται, στο μέτρο του εφικτού, στο Πρόγραμμα Μέτρων.

4. Η Αρμόδια Αρχή αναπτύσσει και εφαρμόζει, όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών που αναφέρονται στο άρθρο 6, παράγραφος 2, αλλά δεν υποχρεούται, παρά μόνο για την αρχική αξιολόγηση που αναφέρεται το άρθρο 8, να λαμβάνει ειδικά μέτρα όταν δεν υφίσταται σημαντικός κίνδυνος για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή όπου το κόστος ενδέχεται να είναι δυσανάλογα μεγάλο σε σχέση με τους κινδύνους στο θαλάσσιο περιβάλλον, εφόσον όμως δεν πρόκειται να υπάρξει περαιτέρω επιδείνωσή του. Εάν η αρμόδια αρχή απέχει από τη λήψη μέτρων για οποιονδήποτε από τους ανωτέρω λόγους, αποστέλλει την αναγκαία αιτιολόγηση για την απόφασή της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, φροντίζοντας ώστε να μη γίνει οριστικά αδύνατη η επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.

Άρθρο 14

(άρθρο 15 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Συστάσεις για Κοινοτική δράση

1. Όταν η αρμόδια αρχή εντοπίζει ένα πρόβλημα το οποίο έχει επιπτώσεις στην περιβαλλοντική κατάσταση των θαλάσσιων υδάτων και το οποίο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μέσω εθνικών μέτρων, ή το οποίο συνδέεται με άλλη Κοινοτική πολιτική ή διεθνή συμφωνία, ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και δικαιολογεί την άποψή της.

2. Αν απαιτείται δράση από τα Κοινοτικά όργανα, η Αρμόδια Αρχή απευθύνει τις κατάλληλες συστάσεις προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο, για μέτρα σχετικά με τα θέματα της παραγράφου 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Άρθρο 15

(άρθρο 17 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)

Επικαιροποίηση

1. Η Αρμόδια Αρχή μεριμνά για την επικαιροποίηση των θαλάσσιων στρατηγικών για κάθε θαλάσσια υποπεριοχή της χώρας

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, η Αρμόδια Αρχή επανεξετάζει με συντονισμένο τρόπο, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6, τα εξής σημεία των θαλάσσιων στρατηγικών τους κάθε έξι έτη μετά την αρχική θέσπισή τους:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον καθορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1 και το άρθρο 9, παράγραφος 1, αντιστοίχως

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται δυνάμει του άρθρου 10·

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1

δ) τα προγράμματα Μέτρων που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2

3. Οι λεπτομέρειες σχετικά με τις επικαιροποιήσεις μετά από επανεξέταση βάσει της παραγράφου 2, διαβιβάζονται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στην αρμόδια Περιφερειακή Σύμβαση (Σύμβαση της Βαρκελώνης) και σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσίευσή τους σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 16
(άρθρο 18 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Ενδιάμεσες εκθέσεις

Μέσα σε τρεις μήνες από τη δημοσίευση κάθε προγράμματος μέτρων ή επικαιροποίησης σχετικών προγραμμάτων σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 2 του παρόντος νόμου,.

Η αρμόδια αρχή υποβάλλει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή μια σύντομη ενδιάμεση έκθεση η οποία περιγράφει την πρόοδο που επιτελέστηκε στον τομέα εφαρμογής του εν λόγω προγράμματος.

Άρθρο 17
(άρθρο 19 Οδηγίας 2008/56/ΕΚ)
Δημόσια διαβούλευση και ενημέρωση του κοινού

1. Η Αρμόδια Αρχή μεριμνά, κατ' εφαρμογή της κείμενης σχετικής νομοθεσίας, ώστε να παρέχονται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη έγκαιρες και ουσιαστικές ευκαιρίες συμμετοχής στην εφαρμογή του παρόντος Νόμου και καλεί να συμμετάσχουν, όπου είναι δυνατό, υφιστάμενους οργανισμούς ή φορείς διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων των Περιφερειακών Συμβάσεων για τη θάλασσα καθώς και επιστημονικούς γνωμοδοτικούς φορείς και περιφερειακά γνωμοδοτικά συμβούλια

2. Η Αρμόδια Αρχή δημοσιεύει και υποβάλλει στο κοινό για σχόλια τα συνοπτικά στοιχεία των θαλάσσιων στρατηγικών ή των επικαιροποιήσεών τους, ως εξής:

α) την αρχική αξιολόγηση και τον ορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, όπως προβλέπονται αντιστοίχως στο άρθρο 8, παράγραφος 1 και στο άρθρο 9, παράγραφος 1

β) τους περιβαλλοντικούς στόχους που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 10

γ) τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1

δ) τα προγράμματα Μέτρων που θεσπίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 2

1. Όσον αφορά την πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν το περιβάλλον, εφαρμόζεται η ΚΥΑ 11764/653/2006 (Β'327) για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες.

4. Η αρμόδια αρχή κατ' εφαρμογή του Ν.3882/2010 (Α'166) που εκδόθηκε σε συμμόρφωση με την Οδηγία 2007/2/ΕΚ, παρέχει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για την επισκόπηση της κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, πρόσβαση και δικαιώματα χρήσης όσον αφορά τα ως άνω δεδομένα και πληροφορίες που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, και από τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 11.

4.1. Το αργότερο έξι μήνες μετά την διάθεση των δεδομένων και των πληροφοριών που προκύπτουν από την αρχική αξιολόγηση δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, και από τα προγράμματα παρακολούθησης που θεσπίζονται σύμφωνα με το άρθρο 110, οι πληροφορίες και τα δεδομένα αυτά διαβιβάζονται και στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Περιβάλλοντος, για την επιβολή των καθηκόντων του.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΦΟΡΕΙΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

Άρθρο 18

Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής

1. Συνιστάται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής. (εφεξής ΕΕΘΑΣ), η οποία χαράσσει την εθνική πολιτική για την προστασία και διαχείριση του θαλάσσιου περιβάλλοντος και παρακολουθεί, συντονίζει, αξιολογεί και ελέγχει την εφαρμογή της. Στο πλαίσιο αυτό η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής:

α) εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού ΠΕΚΑ, το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής,

β) εγκρίνει τις ετήσιες εκθέσεις σχετικά με την κατάσταση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της χώρας, σύμφωνα με τους στόχους του παρόντος νόμου και τη συμβατότητά της με το κοινοτικό κεκτημένο. Η έκθεση αυτή υποβάλλεται από τον Πρόεδρο της Εθνικής Επιτροπής Θαλάσσιας Στρατηγικής, στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Βουλής και τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου

2 Η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής αποτελείται από:

α) τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ως Πρόεδρο

β) τον Ειδικό Γραμματέα Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ο οποίος αναπληρώνει τον Πρόεδρο σε περίπτωση κολλήματος.

γ) το Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εξωτερικών

δ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

ε) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών

ε) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας

στ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ζ) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Θαλασσίων Υποθέσεων

η) τον Γενικό Γραμματέα του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού

3. Στην Επιτροπή συμμετέχουν επίσης, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της και άλλοι Γενικοί ή Ειδικοί Γραμματείς των ίδιων ή άλλων Υπουργείων, εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους.

4. Με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, μπορεί να τροποποιείται η σύνθεση της Επιτροπής ως προς τον αριθμό και τις ιδιότητες των μελών της.

5. Στην Επιτροπή μπορεί να συμμετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου και:

α. εξειδικευμένοι επιστήμονες ή επιστήμονες δημοσίων αρχών για την παροχή προτάσεων και την παρουσίαση και ανάλυση θεμάτων τεχνικής φύσεως

β. εκπρόσωποι των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή των συλλογικών οργάνων τους

γ. εκπρόσωποι επιστημονικών ιδρυμάτων και φορέων και επαγγελματικών ενώσεων

6 Η Επιτροπή συγκροτείται σε σώμα με απόφαση του Προέδρου της μέσα σε δύο (2) μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ο γραμματέας της Επιτροπής με τον αναπληρωτή του. Τη γραμματειακή υποστήριξη και τήρηση των πρακτικών παρέχει η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του ΥΠΕΚΑ.

7. Για τη συμμετοχή στην Επιτροπή δεν καταβάλλεται αποζημίωση.

8 Η Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής συνέρχεται στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής τακτικά τουλάχιστον τρεις (3) φορές ετησίως και εκτάκτως ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου της. Σε περίπτωση κωλύματος μέλους της να παρευρίσκεται σε κάποια συνεδρίαση μπορεί να ορίζει προς τούτο το νόμιμο εκπρόσωπό του.

Άρθρο 19

Αρμόδια Αρχή

1. Αρμόδια Αρχή για την εφαρμογή του παρόντος νόμου ορίζεται η Ειδική Γραμματεία Υδάτων του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (Υ.

Π.Ε.Κ.Α). Ειδικότερα , η Ειδική Γραμματεία Υδάτων αναλαμβάνει στο πλαίσιο του παρόντος νόμου τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

α) καταρτίζει το Εθνικό Πρόγραμμα Θαλάσσιας Στρατηγικής, εισηγείται την έγκρισή του στην Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής και παρακολουθεί και συντονίζει την εφαρμογή του,

β) εκπονεί τα Προγράμματα Μέτρων για την επίτευξη της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης του θαλάσσιου περιβάλλοντος, σύμφωνα με το άρθρο 12 και εισηγείται την έγκρισή τους στην Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής

γ) καθορίζει τους περιβαλλοντικούς στόχους και συναφείς δείκτες, σύμφωνα με το άρθρο 10

και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

δ) καταρτίζει τα Προγράμματα Παρακολούθησης, σύμφωνα με το άρθρο 11 και εισηγείται την έγκρισή τους στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

ε) έχει την ευθύνη:

αα) για την αρχική αξιολόγηση, της περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται σε αυτά, σύμφωνα με το άρθρο 8 και

αβ) για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης των θαλάσσιων υδάτων, σύμφωνα με το άρθρο 9

στ) καταρτίζει ετήσιες εκθέσεις για την υλοποίηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο εφαρμογής του παρόντα νόμου και τις υποβάλλει στην Εθνική Επιτροπή Θαλάσσιας Στρατηγικής

ζ) αποτελεί σημείο επαφής προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα αρμόδια όργανά της για θέματα που αφορούν την εφαρμογή της Οδηγίας 2008/56/ΕΚ,

η) συντονίζει τις υπηρεσίες και τους κρατικούς φορείς που εμπλέκονται σε θέματα εφαρμογής του παρόντα νόμου ,

θ) διασφαλίζει τη δυνατότητα συμμετοχής σε οργανισμούς ή φορείς διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένων εκπροσώπων των Περιφερειακών Συμβάσεων για τη θάλασσα καθώς και σε επιστημονικούς γνωμοδοτικούς φορείς και στους ενδιαφερόμενους φορείς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των συλλογικών τους οργάνων.

ι) Εισηγείται νομοθετικά και διοικητικά μέτρα για την εφαρμογή της Εθνικής Θαλάσσιας Στρατηγικής.

2. Για τη υποστήριξη του έργου της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων συνιστάται μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του νόμου, Γνωμοδοτική Επιτροπή Εμπειρογνομόνων, η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ. Η Επιτροπή αυτή αποτελείται από:

α) εκπροσώπους δημοσίων αρχών

β) επιστήμονες και ειδικούς σε θέματα εφαρμογής του νόμου

γ) εκπροσώπους επιστημονικών φορέων και Ινστιτούτων

δ) εκπροσώπους περιφερειακών συμβάσεων για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος

ε) εκπροσώπους των ΟΤΑ

στ) εκπροσώπους επαγγελματικών Οργανώσεων

ζ) εκπροσώπους μη κυβερνητικών οργανώσεων ή άλλων ενώσεων με αποδεδειγμένη δραστηριότητα και έργο στα θέματα που πραγματεύεται ο παρών νόμος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β
ΕΙΔΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2008/56/ΕΚ
Άρθρο 20

Τα θαλάσσια ύδατα της χώρας χωρίζονται στις υποδιαιρέσεις του Παραρτήματος ΙΙ. Η διαίρεση αυτή μπορεί να τροποποιείται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΚΑ μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης, που προβλέπεται στο άρθρο 6 του παρόντος.

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Άρθρο 21
Παραρτήματα

Προσαρτώνται και αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της παρόντος νόμου τα Παραρτήματα Ι έως VI που ακολουθούν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

**Χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής
για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης**

- 1) Η βιοποικιλότητα διατηρείται. Η ποιότητα και η παρουσία των ενδιαιτημάτων και η κατανομή και αφθονία των ειδών είναι σύμφωνα με τις επικρατούσες φυσιογραφικές, γεωγραφικές και κλιματικές συνθήκες.
- 2) Τα μη αυτόχθονα είδη που εισέρχονται εξαιτίας των ανθρώπινων δραστηριοτήτων είναι σε επίπεδα που δεν αλλοιώνουν δυσμενώς τα οικοσυστήματα.
- 3) Οι πληθυσμοί όλων των εμπορικά εκμεταλλεύσιμων ιχθύων, (μαλακίων) και οστρακόδερμων βρίσκονται σε ασφαλή βιολογικά όρια, παρουσιάζοντας μια κατανομή του πληθυσμού κατά ηλικία και κατά μέγεθος που είναι ενδεικτική της καλής κατάστασης του αποθέματος.
- 4) Όλα τα στοιχεία των θαλάσσιων τροφικών δικτύων, στο βαθμό που είναι γνωστά, υπάρχουν σε φυσιολογική αφθονία και ποικιλότητα και σε επίπεδα ικανά να εξασφαλίσουν τη μακροπρόθεσμη αφθονία των ειδών και τη διατήρηση της πλήρους αναπαραγωγικής τους δυναμικότητας.
- 5) Ο ανθρωπογενής ευτροφισμός ελαχιστοποιείται, και ιδίως οι δυσμενείς επιπτώσεις του, όπως οι απώλειες στη βιοποικιλότητα, η υποβάθμιση του οικοσυστήματος, η έξαρση επιβλαβούς φυκοπλαγκτού και η έλλειψη οξυγόνου στο βυθό των θαλασσών.

6) Η ακεραιότητα του θαλάσσιου βυθού είναι σε επίπεδο τέτοιο που να εξασφαλίζει ότι η δομή και οι λειτουργίες των οικοσυστημάτων διασφαλίζονται και τα βενθικά οικοσυστήματα ιδίως δεν επηρεάζονται δυσμενώς.

7) Η μόνιμη μεταβολή των υδρογραφικών συνθηκών δεν επηρεάζει δυσμενώς τα θαλάσσια οικοσυστήματα.

8) Οι συγκεντρώσεις των ρυπογόνων ουσιών βρίσκονται σε επίπεδα που δεν προκαλούν επιπτώσεις ρύπανσης.

9) Οι ρυπογόνες ουσίες σε ψάρια και άλλα θαλασσινά που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση δεν υπερβαίνουν τα επίπεδα που θεσπίζονται από την Κοινοτική νομοθεσία ή άλλα συναφή πρότυπα.

10) Οι ιδιότητες και οι ποσότητες των απορριμμάτων στη θάλασσα δεν βλάπτουν το παράκτιο και θαλάσσιο περιβάλλον.

11) Η εισαγωγή ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου του υποθαλάσσιου θορύβου, βρίσκεται σε επίπεδα που δεν επηρεάζει δυσμενώς το θαλάσσιο περιβάλλον.

Για τον προσδιορισμό των χαρακτηριστικών της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης σε μία θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή όπως προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, εξετάζεται κάθε ένα από τα χαρακτηριστικά ποιοτικής περιγραφής που περιλαμβάνονται στο παρόν Παράρτημα, προκειμένου να αναγνωρισθούν αυτά τα χαρακτηριστικά που θα χρησιμοποιηθούν για τον προσδιορισμό της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης στη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή. Όταν η αρμόδια υπηρεσία κρίνει ότι δεν είναι κατάλληλη η χρησιμοποίηση ενός ή περισσότερων από τα εν λόγω χαρακτηριστικά, υποβάλλει αιτιολόγηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στο πλαίσιο της γνωστοποίησης που γίνεται δυνάμει του άρθρου 8 παράγραφος 2 .

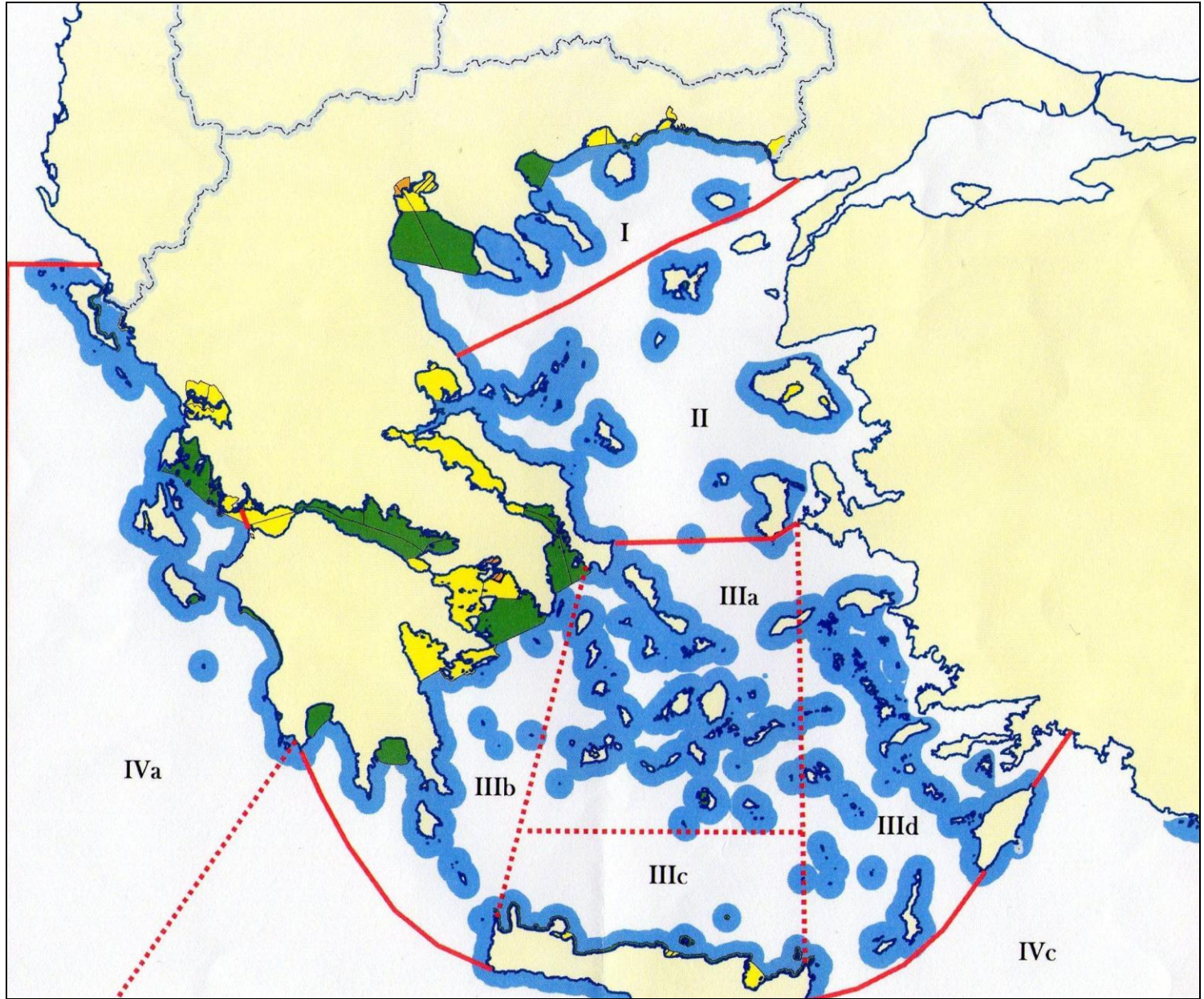
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Θαλάσσιες υποπεριοχές

Τα θαλάσσια ύδατα της χώρας διαιρούνται στις ακόλουθες υποπεριοχές:

- 1) Περιοχή I, η οποία περιλαμβάνει το Βόρειο Αιγαίο
- 2) Περιοχή II, η οποία περιλαμβάνει το Κεντρικό Αιγαίο
- 3) Περιοχή III, η οποία περιλαμβάνει το Νότιο Αιγαίο
- 4) Περιοχή IV, η οποία περιλαμβάνει το Ιόνιο Πέλαγος, το Κρητικό Πέλαγος και τη Λεβαντινή Θάλασσα.

Οι ανωτέρω υποπεριοχές υποδιαιρούνται περαιτέρω βάσει επιστημονικών κριτηρίων, όπως εμφανίζονται στους ενδεικτικούς χάρτες που ακολουθούν

Επεξηγηματικός Πίνακας Χάρτη Παραρτήματος II

Θαλάσσιες περιοχές της Ελλάδας για την εφαρμογή της Οδηγίας Πλαίσιο για τη Θάλασσα Στρατηγική (2008/56/ΕΕ)

Αύξων αριθμός και ονομασία της θαλάσσιας περιοχής
<p>Ενότητα I: Ελληνικές ακτές του Βόρειου Αιγαίου Πελάγους και των εγκολπόσεών του.</p> <p>Θαλάσσιες μάζες που βρέχουν τις ακτές της Θράκης, της Μακεδονίας και των νησιών Σαμοθράκης και Θάσου.</p> <p>Πρόκειται για περιοχές που επηρεάζονται από τα μεγάλα διασυνοριακά ποτάμια της Βόρειας Ελλάδας και παρουσιάζουν τάσεις εποχικού ευτροφισμού που συνδέεται με την παροχή των ποταμών.</p>
<p>Ενότητα II: Ελληνικές ακτές του Κεντρικού Αιγαίου Πελάγους και των εγκολπόσεών του.</p> <p>Διακρίνεται σε δυτικό τομέα που επηρεάζεται από τα νερά της Μαύρης Θάλασσας που κατευθύνονται από τα Δαρδανέλια προς την Εύβοια και παρουσιάζει μεσοτροφικό χαρακτήρα και σε ανατολικό τομέα που επηρεάζεται από το ρεύμα της Μικράς Ασίας που κατευθύνεται από τη Ρόδο προς τη Λέσβο και έχει ολιγοτροφικό χαρακτήρα.</p>

Αύξων αριθμός και ονομασία της θαλάσσιας περιοχής

Ενότητα III. Ελληνικές ακτές στο Νότιο Αιγαίο και των εγκολπώσεων του.

Θαλάσσιες μάζες που βρέχουν τις ανατολικές ακτές της Πελοποννήσου, τις βόρειες ακτές της Κρήτης, τις Κυκλάδες και τα Δωδεκάνησα. Τα ύδατα της Μαύρης Θάλασσας δεν επηρεάζουν πλέον τις θαλάσσιες μάζες και συνεπώς πρόκειται για τυπικά ολιγοτροφικά ύδατα.

Μπορεί να διακριθεί σε τέσσερις υποενότητες:

Υποενότητα III a, που περιλαμβάνει το υποθαλάσσιο οροπέδιο (plateau) του αρχιπελάγους των Κυκλάδων

Υποενότητα III b, που περιλαμβάνει την βαθειά λεκάνη του Μυρτώου πελάγους

Υποενότητα III c, που περιλαμβάνει το Κρητικό πέλαγος

Υποενότητα III d, που περιλαμβάνει το Ικάριο πέλαγος και τα Δωδεκάνησα και επηρεάζεται από το ρεύμα της Μικράς Ασίας

Αύξων αριθμός και ονομασία της θαλάσσιας περιοχής

Ενότητα IV: Ελληνικές ακτές και οι εγκολπώσεις τους στο Ιόνιο, στο Λιβυκό πέλαγος και στην Λεβαντινή θάλασσα.

IVa: Ελληνικές ακτές στο Ιόνιο

Υδατικό σώμα που καλύπτει το δυτικό τμήμα της τέταρτης ενότητας που βρέχει τις ακτές της Δυτικής Πελοποννήσου, της Ηπείρου, και των Ιονίων νήσων.

IVb: Ελληνικές ακτές στο Λιβυκό πέλαγος

Υδατικό σώμα που καλύπτει το κεντρικό τμήμα της τέταρτης ενότητας υδατικών σωμάτων της Ελλάδας. Επηρεάζεται από τις θαλάσσιες μάζες που εξέρχονται από τα στενά Κυθήρων-Αντικυθήρων και τους στροβίλους (gyres) του Πέλωπα και της Δυτικής Κρήτης.

IVc: Ελληνικές ακτές στην Λεβαντινή θάλασσα

Υδατικό σώμα που καλύπτει το ανατολικό τμήμα της τέταρτης ενότητας υδατικών σωμάτων της Ελλάδας. Περιλαμβάνει τις πλέον τροπικοποιημένες ακτές της χώρας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Ενδεικτικοί κατάλογοι χαρακτηριστικών, πιέσεων και επιπτώσεων

Πίνακας 1 – Χαρακτηριστικά

Φυσικά και χημικά χαρακτηριστικά	<ul style="list-style-type: none">- Τοπογραφία και βαθυμετρία του θαλάσσιου βυθού·- Ετήσιες και εποχικές θερμοκρασίες και παγοκάλυψη, ταχύτητα ρευμάτων, ανοδικά θαλάσσια ρεύματα, έκθεση στα κύματα, μεικτικά χαρακτηριστικά, θολότητα, χρόνος παραμονής·- Κατανομή της αλατότητας στον χώρο και τον χρόνο·- Κατανομή στον χώρο και τον χρόνο των θρεπτικών ουσιών (DIN, TN, DIP, TP, TOC) και του οξυγόνου·- Κατατομή pH και pCO₂ ή άλλη ισοδύναμη πληροφορία που χρησιμοποιείται για τη μέτρηση της οξίνισης των θαλασσών.
Τύποι ενδιαιτημάτων	<ul style="list-style-type: none">- Ο(οι) δεσπόζων(οντες) τύπος(οι) ενδιαιτημάτων βυθού και υδάτινης στήλης, με περιγραφή των χαρακτηριστικών φυσικών και χημικών ιδιοτήτων (βάθος, θερμοκρασίες των υδάτων, ρεύματα και άλλες κινήσεις των υδάτων, αλατότητα, δομή και σύνθεση των υποστρωμάτων του θαλάσσιου βυθού)·
	<ul style="list-style-type: none">- Προσδιορισμός και χαρτογράφηση των ειδικών τύπων ενδιαιτημάτων, ιδίως εκείνων που αναγνωρίζονται ή προσδιορίζονται βάσει της Κοινοτικής νομοθεσίας (Οδηγία για τα Ενδιαιτήματα και Οδηγία για την Άγρια Ορνιθοπανίδα) ή διεθνείς συμβάσεις, ως ειδικού επιστημονικού ενδιαφέροντος ή ενδιαφέροντος όσον αφορά τη βιολογική ποικιλότητα·- Ενδιαιτήματα σε περιοχές, οι οποίες, λόγω των χαρακτηριστικών τους, της θέσεως ή

	<p>της στρατηγικής σημασίας τους χρήζουν ιδιαίτερη αναφορά· μεταξύ αυτών μπορούν να συγκαταλέγονται περιοχές που υπόκεινται σε έντονες ή ειδικές πιέσεις ή περιοχές που χρήζουν ειδικού καθεστώτος προστασίας.</p>
<p>Βιολογικά χαρακτηριστικά</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Περιγραφή των βιολογικών κοινωνιών που συνδέονται με τα δεσπόζοντα ενδιαίτηματα του βυθού και της υδάτινης στήλης. Η περιγραφή αυτή πρέπει να περιλαμβάνει πληροφορίες για τις κοινωνίες φυτοπλαγκτού και ζωοπλαγκτού, συμπεριλαμβανομένων των ειδών και της εποχικής και γεωγραφικής μεταβλητότητας· - Πληροφορίες για τα αγγειόσπερμα, τα μακροφύκη και την ασπόνδυλη βενθική πανίδα, συμπεριλαμβανομένης της σύνθεσης των ειδών, της βιομάζας, και της ετήσιας/εποχικής μεταβλητότητας. - Στοιχεία σχετικά με την δομή των ιχθυοπληθυσμών, συμπεριλαμβανομένης της αφθονίας, της κατανομής και της δομής των πληθυσμών από πλευράς ηλικίας/μεγέθους·
	<ul style="list-style-type: none"> - Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και της κατάστασης των ειδών των θαλάσσιων θηλαστικών και ερπετών που απαντούν στη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή· - Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και του καθεστώτος των ειδών θαλάσσιων πτηνών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή· - Περιγραφή της δυναμικής των πληθυσμών, του εύρους της φυσικής και πραγματικής εξάπλωσης και του καθεστώτος άλλων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, τα οποία αποτελούν αντικείμενο εθνικής ή Κοινοτικής νομοθεσίας ή διεθνών

	<p>συμφωνιών.</p> <p>- Καταγραφή της χρονικής εμφάνισης, της αφθονίας και της χωρικής κατανομής των μη αυτόχθονων εξωτικών ειδών, ή κατά περίπτωση των γενετικώς αποκλινουσών μορφών των αυτοχθόνων ειδών που απαντούν στην θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή.</p>
<p>Άλλα χαρακτηριστικά</p>	<p>- Περιγραφή της κατάστασης όσον αφορά τις χημικές ουσίες, συμπεριλαμβανομένων των χημικών ουσιών που προκαλούν ανησυχία, επιμόλυνση των ιζημάτων, ιδιαίτερα επιβαρυμένες περιοχές, ζητήματα υγείας και επιμόλυνσης των ζώντων οργανισμών (ειδικότερα των ζώντων οργανισμών που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση).</p> <p>- Περιγραφή άλλων γνωρισμάτων ή τυπικών η ειδικών χαρακτηριστικών της θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής.</p>

Πίνακας 2 – Πιέσεις και επιπτώσεις

<p>Φυσικές απώλειες</p>	<ul style="list-style-type: none"> -Κάλυψη (π.χ. από ανθρωπογενείς κατασκευές, τη διάθεση της λάσπης από βυθοκορήσεις)· - Σφράγιση (που οφείλεται π.χ. σε μόνιμες κατασκευές).
<p>Φυσικές ζημιές</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Μεταβολές στην προσάμμωση (π.χ. από εκροές, αυξημένη απορροή, βυθοκορήσεις, απόρριψη της λάσπης από βυθοκορήσεις)· - Αποτριβή (πχ. επίπτωση στο βυθό από εμπορική αλιεία, ναυσιπλοΐα, αγκυροβόληση) - Επιλεκτική εξαγωγή (πχ. εξερεύνηση και εκμετάλλευση έμψυχων και άψυχων πόρων στον πυθμένα και το υπέδαφος).
<p>Άλλες φυσικές οχλήσεις</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Υποβρύχιες ηχητικές οχλήσεις (π.χ. από ναυτιλία, υποθαλάσσιο ακουστικό εξοπλισμό)· - Θαλάσσια απορρίμματα.
<p>Παρεμβολή στις υδρολογικές διαδικασίες</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Σημαντικές μεταβολές της θερμικής κατάστασης (π.χ. απορροές από σταθμούς παραγωγής ενέργειας)· - Σημαντικές μεταβολές της αλατότητας (π.χ. από κατασκευές που εμποδίζουν τις κινήσεις των υδάτων, υδροληψία).
<p>Ρύπανση από επικίνδυνες ουσίες</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Εισαγωγή συνθετικών ενώσεων (π.χ. ουσίες προτεραιότητας της Οδηγίας 2000/60/ΕΚ που είναι σχετικά με το θαλάσσιο περιβάλλον, όπως ζιζανιοκτόνα, αντιρρυπαντικές ουσίες, φαρμακευτικές ουσίες, εξ αιτίας, π.χ. απωλειών από διάχυτες πηγές, ρύπανσης από πλοία, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων και βιολογικά δραστικών ουσιών) - Εισαγωγή μη συνθετικών ουσιών και ενώσεων (π.χ. βαρέα μέταλλα, υδρογονάνθρακες, λόγω π.χ. ρύπανσης

	<p>από πλοία, από την έρευνα και εκμετάλλευση πετρελαίου, αερίου και μεταλλευτικών πόρων, ατμοσφαιρικών εναποθέσεων, εισροών από ποτάμια ύδατα)·</p> <ul style="list-style-type: none"> - Εισαγωγή ραδιενεργών ισοτόπων (ραδιονουκλεϊδίων).
<p>Συστηματική και/ή σκόπιμη ελευθέρωση ουσιών</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Εισαγωγή άλλων ουσιών, στερεών, υγρών ή αερίων, σε θαλάσσια ύδατα, ως αποτέλεσμα της συστηματικής και/ή σκόπιμης ελευθέρωσης στο θαλάσσιο περιβάλλον, σύμφωνα με άλλη Κοινοτική νομοθεσία και/ή διεθνείς συμβάσεις.
<p>Εμπλουτισμός με θρεπτικές ουσίες και οργανική ύλη</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Εισροές λιπασμάτων και άλλων ουσιών πλούσιων σε άζωτο και φωσφόρο (π.χ. από στοχευμένες και διάχυτες πηγές, συμπεριλαμβανομένης της γεωργίας, της υδατοκαλλιέργειας, των ατμοσφαιρικών εναποθέσεων)· - Εισαγωγή οργανικής ύλης (πχ. από υπονόμους, υδατοκαλλιέργειες, εισροές από ποτάμια ύδατα)
<p>Βιολογικές οχλήσεις</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Εισαγωγή μικροβιακών παθογόνων. - Εισαγωγή μη αυτόχθονων ειδών και μετατοπίσεις - Επιλεκτική εξαγωγή ειδών, συμπεριλαμβανομένων των περιστασιακών παρεμπιπτόντων αλιευμάτων (πχ. μέσω της εμπορικής και ψυχαγωγικής αλιείας).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Ενδεικτικός κατάλογος των χαρακτηριστικών που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό περιβαλλοντικών στόχων

- (1) Επαρκής κάλυψη των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα που βρίσκονται υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της χώρας εντός θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής.
- (2) Ανάγκη καθορισμού (α) στόχων που καθορίζουν τις επιθυμητές συνθήκες βάσει του ορισμού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης· (β) μετρήσιμων στόχων και συναφών δεικτών που λαμβάνουν υπόψη την παρακολούθηση και την αξιολόγηση και (γ) επιχειρησιακών στόχων που αναφέρονται σε συγκεκριμένα εκτελεστικά μέτρα προκειμένου να διευκολύνουν την υλοποίησή τους.
- (3) Εξειδίκευση της προς επίτευξη ή διατήρηση περιβαλλοντικής κατάστασης, και διαμόρφωση αυτής της κατάστασης από την άποψη των μετρήσιμων ιδιοτήτων των στοιχείων που χαρακτηρίζουν τα θαλάσσια ύδατα της χώρας εντός θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής.
- (4) Συνοχή της δέσμης των στόχων – μη αντιφατικότητα μεταξύ των στόχων.
- (5) Καθορισμός των απαραίτητων πόρων για την επίτευξη των στόχων.
- (6) Διατύπωση των στόχων, συμπεριλαμβανομένων των πιθανών ενδιάμεσων στόχων, με χρονοδιάγραμμα για την επίτευξή τους.
- (7) Εξειδίκευση των δεικτών που προορίζονται για την παρακολούθηση της προόδου και την καθοδήγηση των διαχειριστικών αποφάσεων για την επίτευξη των στόχων.
- (8) Κατά περίπτωση, εξειδίκευση των σημείων αναφοράς (σημεία αναφοράς στόχων και ορίων).
- (9) Εκτίμηση δεόντως των κοινωνικών και οικονομικών ζητημάτων κατά των καθορισμό των στόχων.
- (10) Εξέταση της δέσμης των περιβαλλοντικών στόχων, των συναφών δεικτών και των σημείων αναφοράς ορίων και στόχων που θα έχουν αναπτυχθεί υπό το πρίσμα των περιβαλλοντικών σκοπών που αναφέρονται στο άρθρο 1, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα κατεύθυνε τα θαλάσσια ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία της χώρας σε μία αντίστοιχη προς αυτούς κατάσταση.
- (11) Συμβατότητα των περιβαλλοντικών στόχων με τους σκοπούς με τους οποίους έχουν δεσμευθεί η Κοινότητα και τα Κράτη Μέλη της στο πλαίσιο σχετικών διεθνών και περιφερειακών συμφωνιών, αξιοποιώντας αυτές που ενδείκνυνται περισσότερο για κάθε συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή ή υποπεριοχή, με σκοπό την υλοποίηση των περιβαλλοντικών σκοπών που διατυπώνονται στο άρθρο 1.

- (12) Από τη στιγμή που η δέσμη των περιβαλλοντικών στόχων και δεικτών θα διαμορφωθεί, είναι σκόπιμο να εξεταστούν από κοινού σε σχέση με τους περιβαλλοντικούς σκοπούς που αναφέρονται στο άρθρο 1, προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η επίτευξη των στόχων θα οδηγούσε το θαλάσσιο περιβάλλον σε μια αντίστοιχη προς αυτούς κατάσταση.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Προγράμματα παρακολούθησης

- (1) Ανάγκη παροχής πληροφορίας για την αξιολόγηση της περιβαλλοντικής κατάστασης και την εκτίμηση της απόστασης από, και της προόδου προς, την καλή περιβαλλοντική κατάσταση, σύμφωνα με το παράρτημα III και με τα κριτήρια και μεθοδολογικά πρότυπα που θα πρέπει να καθοριστούν δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 3
- (2) Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφορίας η οποία να επιτρέπει τον προσδιορισμό των κατάλληλων δεικτών για τους περιβαλλοντικούς στόχους που προβλέπονται στο άρθρο 9.
- (3) Ανάγκη διασφάλισης της παραγωγής πληροφορίας για να αξιολογούνται οι επιπτώσεις των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 11 .
- (4) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων για τον προσδιορισμό της αιτίας της αλλαγής και, ως εκ τούτου, των εν δυνάμει διορθωτικών μέτρων που θα πρέπει να ληφθούν για την αποκατάσταση της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης, όταν έχουν προσδιοριστεί αποκλίσεις από το εύρος της επιθυμητής κατάστασης.
- (5) Ανάγκη παραγωγής πληροφορίας σχετικά με τους χημικούς ρύπους σε είδη από περιοχές εμπορικής αλιείας, που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση.
- (6) Ανάγκη ενσωμάτωσης δραστηριοτήτων που να επιβεβαιώνουν ότι τα διορθωτικά μέτρα όντως επιφέρουν τις επιδιωκόμενες αλλαγές και καμία ανεπιθύμητη παρενέργεια.
- (7) Ανάγκη συνάθροισης των πληροφοριών, επί τη βάση των θαλάσσιων περιοχών ή υποπεριοχών σύμφωνα με το άρθρο 4 .
- (8) Ανάγκη να διασφαλιστεί η συγκρισιμότητα των προσεγγίσεων και μεθόδων αξιολόγησης εντός και μεταξύ των θαλάσσιων περιοχών και/ή υποπεριοχών.
- (9) Ανάγκη ανάπτυξης τεχνικών προδιαγραφών και τυποποιημένων μεθόδων παρακολούθησης σε Κοινοτικό επίπεδο, ώστε να επιτρέπεται η συγκρισιμότητα των πληροφοριών.
- (10) Ανάγκη να εξασφαλιστεί, στο μέτρο του δυνατού, η συμβατότητα με τα υφιστάμενα προγράμματα που έχουν αναπτυχθεί σε περιφερειακό και διεθνές επίπεδο, για την προαγωγή της συνοχής μεταξύ των εν λόγω προγραμμάτων και για να αποφευχθεί ο διπλασιασμός της προσπάθειας, αξιοποιώντας τις κατευθυντήριες γραμμές παρακολούθησης που είναι οι πιο αντιπροσωπευτικές της θαλάσσιας περιοχής ή υποπεριοχής υπό εξέταση.

- (11) Ανάγκη να περιληφθεί, ως τμήμα της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 7, μία αξιολόγηση των κυριότερων αλλαγών στις περιβαλλοντικές συνθήκες και επίσης, όπου είναι απαραίτητο, τα νέα και ανακλύπτοντα ζητήματα.
- (12) Ανάγκη για την επεξεργασία, ως μέρος της αρχικής αξιολόγησης που προβλέπεται στο άρθρο 7, των σχετικών στοιχείων που παρατίθενται στο Παράρτημα III, περιλαμβανομένης και της φυσικής διακύμανσής τους, και να αξιολογηθούν οι τάσεις προς την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 1, χρησιμοποιώντας, κατά περίπτωση, τους καθορισμένους δείκτες και τα σημεία αναφοράς των ορίων ή των στόχων των.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Προγράμματα μέτρων

- (1) Έλεγχοι εισροών: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν την επιτρεπόμενη ποσότητα ανθρώπινης δραστηριότητας.
- (2) Έλεγχοι εκροών: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον επιτρεπόμενο βαθμό όχλησης ενός συστατικού στοιχείου του οικοσυστήματος.
- (3) Έλεγχοι της χωρικής και χρονικής κατανομής: διαχειριστικά μέτρα που επηρεάζουν τον τόπο και τον χρόνο που επιτρέπεται μία δραστηριότητα.
- (4) Μέτρα συντονισμού της διαχείρισης: μέσα που διασφαλίζουν τον συντονισμένο χαρακτήρα της διαχείρισης.
- (5) Μέτρα για τη βελτίωση της ανιχνευσιμότητας, όπου αυτό είναι εφικτό, της θαλάσσιας ρύπανσης.
- (6) Οικονομικά κίνητρα: διαχειριστικά μέτρα τα οποία καθιστούν προς οικονομικό όφελος αυτών που χρησιμοποιούν τα θαλάσσια οικοσυστήματα, να ενεργούν κατά τρόπους τέτοιους που να συμβάλλουν στην επίτευξη του σκοπού της καλής περιβαλλοντικής κατάστασης.
- (7) Μέσα μετριασμού των επιπτώσεων και αποκατάστασης: διαχειριστικά μέσα που καθοδηγούν τις ανθρώπινες δραστηριότητες προς την επαναφορά των πληγέντων στοιχείων των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.
- (8) Επικοινωνία, συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Άρθρο 22

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

**ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚ. ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ**

**Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ**

**ΔΗΜ. ΔΡΟΥΤΣΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ**

**ΜΙΧΑΛΗΣ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ
ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ**

**Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ**

**ΠΑΥΛΟΣ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΣ
ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΛΙΕΙΑΣ**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ